

Sygn. akt V U 229/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Beata Łapińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Rudecka

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2022 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania Z. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17 stycznia 2022 r. sygn.: (...)

1. oddala odwołanie z dnia 17 stycznia 2022r.,

2. zawarty w protokole rozprawy wniosek o wycofanie wniosku o emeryturę górniczą wraz z tożsamym wnioskiem zawartym w aktach rentowych na karcie 154 przekazuje organowi rentowemu celem wydania merytorycznej decyzji w tym przedmiocie.

VU 229/22

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 17 stycznia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. wydanego w sprawie sygn. akt VU 409/20 z dnia 26 stycznia 2021 r. przeliczył Z. W. emeryturę poczynając od dnia 1 października 2019 r. , tj. od dnia złożenia wniosku o emeryturę . Z uwagi na kontynuację zatrudnienia wypłata świadczenia została zawieszona.

Po otrzymaniu powyższej decyzji wnioskodawca skierował do organu rentowego w dniu 27 stycznia 2022 r. wniosek o wycofaniu wniosku o emeryturę , który złożył w dniu 31 października 2019 r. .

Pismem z dnia 28 lutego 2022 r. ZUS poinformował go , że brak jest podstaw do wycofania wniosku gdyż postępowanie w sprawie o emeryturę zostało prawomocnie zakończone.

W odwołaniu z dnia 28 marca 2022 r. wnioskodawca podniósł , iż nie zgadza się z doręczonym mu pismem z dnia 28 lutego 2022 r. W uzasadnieniu podniósł nadto , iż decyzja z dnia 17 stycznia 2022 r. wykonująca wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. jest w jego ocenie nieprawomocna, a to znaczy, że nie mogły się uprawomocnić się

wcześniejsze decyzje z dnia 2 marca 2020 r. oraz 16 kwietnia 2020 r. , zatem nie ma przeszkód do wycofania wniosku o emeryturę .

Na rozprawie w dniu 9 sierpnia wnioskodawca doprecyzował, iż przedmiotem zaskarżenia jest zarówno decyzja z dnia 17 stycznia 2022 r. oraz pismo z dnia 28 lutego 2022 r. Podniósł, iż organ rentowy winien wydać decyzję w przedmiocie wniosku o wycofaniu wniosku o emeryturę, a tego nie uczynił kierując do niego jedynie pismo , które nie było decyzją. Nie zgłaszał zarzutów merytorycznych do decyzji z dnia 17 stycznia 2022 r. podnosząc jedynie, iż jego odwołanie od niej czyni ją nieprawomocną, a to otwiera mu drogę do wycofania wniosku o emeryturę.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny :

Z. W. wystąpił w dniu 31 października 2019 r. do Zakładu (...) Oddział w Z. o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej.

Decyzją z dnia 2 marca 2020 r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury górniczej od 1 października 2019 r. zawieszając wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuację zatrudnienia.

(dowód: wniosek – k. 2 oraz decyzja z dnia 2 marca 2020 r. – k.68 akt rentowych)

Powyższą decyzję odwołaniem zaskarżył wnioskodawca w zakresie wysokości świadczenia i domagał się zaliczenia mu do stażu pracy okresu od 1 października 2000 r. do 29 czerwca 2002 r. oraz okresu od 1 stycznia 1985 r. do 1 marca 1986 r. z przelicznikiem 1,8.

Po wpływie odwołania organ rentowy decyzją z dnia 16 kwietnia 2020 r. ponownie ustalił wysokość emerytury poczynając od 1 października 2019 r.

(data złożenia wniosku o emeryturę) zaliczając okres od 1 października 2000 r. do 29 czerwca 2002 r. do okresów składkowych. Odmówił natomiast zaliczenia okresu od 1 stycznia 1985 r. do 1 marca 1986 r. z przelicznikiem 1,8.

(dowód: decyzja z dnia 16 kwietnia 2020 r. – k. 76 akt rentowych oraz odwołanie wnioskodawcy w sprawie VU 409/20 – k. 3 akt tej sprawy)

Decyzję z dnia 2 marca 2020 r. oraz z 16 kwietnia 2020 r. odwołaniem zaskarżył wnioskodawca wnosząc o zaliczenie mu okresu od 1 stycznia 1985 r. do 1 marca 1986 r. z przelicznikiem 1,8.

Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie wnioskodawcy w przedmiocie wysokości świadczenia w sprawie VU 409/20 wyrokiem z dnia 26 stycznia 2021 r. zmienił zaskarżone decyzje z dnia 2 marca i 16 kwietnia 2020 r. w przedmiocie wysokości emerytury zaliczając Z. W. okres od 1 stycznia 1985 r. do 1 marca 1986 r. w wymiarze półtorakrotnym z przelicznikiem 1,8.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego – k. 57 akt sprawy sygn.. akt VU 409/20)

Wyrokiem z dnia 19 listopada 2021 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację organu rentowego od powyższego wyroku .

(dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego – k. 88 akt sprawy VU 409/20)

Zaskarżoną decyzją z dnia 17 stycznia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. wydanego w sprawie sygn. akt VU 409/20 z dnia 26 stycznia 2021 r. przeliczył Z. W. emeryturę poczynając od dnia 1 października 2019 r. , tj. od dnia złożenia wniosku o emeryturę . Z uwagi na kontynuację zatrudnienia wypłata świadczenia została zawieszona.

W dniu 28 stycznia 2022 r. Z. W. złożył wniosek o wycofaniu wniosku o emeryturę.

Pismem z dnia 28 lutego 2022 r. ZUS poinformował go, że brak jest podstaw do wycofania wniosku gdyż postępowanie w sprawie o emeryturę zostało prawomocnie zakończone.

(dowód: wniosek – k. 154 oraz pismo organu rentowego – k. 157 akt rentowych)

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie od decyzji z dnia 17 stycznia 2022 r. jest bezzasadne.

Warto podkreślić, iż zaskarżona decyzja została wydana w wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. wydanego w sprawie sygn. akt VU 409/20 z dnia 26 stycznia 2021 r. mocą którego organ rentowy przeliczył Z. W. emeryturę poczynając od dnia 1 października 2019 r. , tj. od dnia złożenia wniosku o emeryturę zgodnie z treścią orzeczenia Sądu Okręgowego.

Sam skarżący nie zgłaszał żadnych zarzutów merytorycznych do powyższej decyzji podnosząc jedynie, iż jej wydanie otworzyło mu drogę do skutecznego wycofania wniosku o emeryturę. Skoro brak było uwag do decyzji to odwołanie w zakresie prawidłowości wydania tej decyzji musiało zostać oddalone.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

Sąd Okręgowy nie zgadza się jednak z argumentacją wnioskodawcy, iż decyzja z dnia 2 marca 2020 r. oraz z 16 kwietnia 2020 r. nie stały się prawomocne. Warto podkreślić, iż sam skarżący złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej w dniu 31 października 2019 r. i jego wniosek został uwzględniony decyzją z dnia 2 marca 2020 r. gdyż to właśnie na mocy tej decyzji zostało mu przyznane prawo do emerytury górniczej. Wniesione od tej decyzji odwołanie dotyczyło jedynie wysokości świadczenia i w tym zakresie toczyło się postępowanie w sprawie VU 409/20 , które zostało prawomocnie zakończone wyrokiem z dnia 19 listopada 2021 r. którym to Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację organu rentowego .

Oznacza to, iż obie decyzje w zakresie wysokości świadczenia , tj. z dnia 2 marca 2020 r. oraz z 16 kwietnia 2020 r. uprawomocniły się w dniu 19 listopada 2021 r. , a co za tym idzie skarżący jest uprawniony do emerytury górniczej poczynając od dnia 1 października 2019 r. , a wysokość tego świadczenia ostatecznie obliczona została w wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego decyzją z dnia 17 stycznia 2022 r.

Trudno w ogóle zrozumieć argumentację wnioskodawcy, iż jego zdaniem decyzje te nie są prawomocne gdyż organ rentowy wydał kolejną decyzję w wykonaniu wyroku Sądu , a to jego zdaniem oznacza, iż decyzje te są cały czas nieprawomocne.

Niezależnie od powyższego stanowiska Sądu Okręgowego z lektury akt wynika, iż ubezpieczony złożył wniosek o cofnięciu wniosku o emeryturę , który to wniosek nie został rozstrzygnięty decyzją ZUS-u. Pismo z dnia 28 lutego 2022 r. jest tylko informacją dla wnioskodawcy o braku podstaw do cofnięcia wniosku podczas gdy winna zostać wydana na podstawie 116 ustawy emerytalnej w związku z § 22 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412) decyzja bądź o odmowie prawa do wycofania wniosku o emeryturę bądź o umorzeniu postępowania w zakresie prawa do emerytury gdyby taki wniosek okazał się zasadny. Decyzja winna wskazywać podstawę prawną , sentencję wraz z uzasadnieniem oraz pouczenie o prawie do wniesienia odwołania. Pismo z dnia 28 lutego nie posiada atrybutów decyzji , a zatem jego ocena przez Sąd Okręgowy byłaby przedwczesna.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 sentencji.